

SKOGSDAG I FOLKESGÅRDEN, VÄSTRA ÄMTERVIK 17 aug 2013

Vi var 22 personer från olika delar av Värmland som slöt upp på skogsdagen för att höra Bertil Forsbergs tankar om hur betestrycket på skogen ska hanteras. Vi mötte upp hemma hos Bertil för att sedan köra vidare mot Åsättervägen.

Bertil börjar med att be Bengt Nyström berätta om varför nätverket startade. Bengt berättar att han under många år provat olika sätt att minska betestrycket, men inte haft någon att diskutera problemet med. Då han genom sitt jobb haft kontakt med Norrbotten har han fortsatt att intressera sig för vad som händer däruppe och fick kontakt med Jonas Martén i Överkalix. Han hade startat ett nätverk mot viltbetesskador på skog. Bengt tog kontakt med Jonas och frågade om han fick starta ett nätverk med samma ändamål. Det var inga problem bara han la till Värmland i namnet. Vid de träffar nätverket har ska deltagarna ta till sig och utvärdera det de hör och ser. Vi ska ta del av varandras åsikter och se om det är något som passar oss själva. Erfarenhetsutbyte inom nätverket är alltså det viktigaste

Bertil berättar sedan att han är 7:e generationen på egendomen i Folkesgården. Han tog över gården 1980 och 1981 kom röjningsplikten som Bertil tyckte var helt förkastlig då röjning var tvunget att ske innan 3 meters höjd. Vi kommer under den följande dagen att få veta varför han tyckte den var så fel. Han har ingen skogsutbildning utan har lärt sig av äldre generationer. Han har även ett mycket stort jaktintresse. Som förtroendevald inom Svenska Jägareförbundet under många år debatterade han frågan om betesskador med företrädare för skogsägarrörelsen, skogsstyrelsen, LRF, storskogsbruket m fl. Den enda lösningen var att antalet älgar måste minska. Bertil vill med den här dagen visa det sätt han bedriver sitt skogsbruk för att både kunna få upp skog, men samtidigt behålla en stor älgstam.

Det område vi först tittar på ligger efter Åsättervägen och är ett 35 ha stort område där endast 3 ha har planterats med gran, resten har självföryngrats med hjälp av frötallar. Området avverkades 1998. Bertil berättar att hans filosofi inte är att bara se skadorna, utan se till hela skogen. Om det finns tillräckligt med mat för älgstammen kommer det att finnas plantor som klarar sig och växer upp till ett godtagbart bestånd.

Den första delen av hygget är den granplanterade delen där granen brunnsröjts för att spara så mycket mat som möjligt till älgen. Medan vi vandrar vidare berättar Bertil att han inte tror på plantering av tall utan att man måste ha fröträd så att man får upp en så pass stor mängd plantor att älgen inte hinner beta alla. Bertil berättar vidare att han dikat området och att han då samtidigt använde grävskopan till att markbereda. Gör man större fläckar än normalt är det fler frön som gror. Han avvaktar också med markberedning tills han ser att det blir ett kottår.

Vi passerar ett litet område som är torvmark och där Bertil endast rensat ett dike. På området växer björk och tall som är ganska hårt betade. Under där kommer granen vilket passar Bertil utmärkt eftersom han tänkt att området ska beskogas med gran.

När vi kommit fram till nästa avdelning är det ett område som ska röjas då träden nu kommit upp till betesfri höjd. När vi går in i området ser vi skador både på löv och tall men vi ser även en stor mängd med träd som klarat sig från skador. Där det stått en lövskärm kommer det naturligtvis även gran. Eftersom det är en stor massa som ska röjas kommer Bertil att röja i kanske 3 omgångar annars kommer man inte att kunna ta sig fram.

Vi går sedan vidare till ett område på 10 ha som avverkades 2002 och som är självföryngrat. Bertil berättar att han är har markberett med grävskopa. Om han använder traditionell markberedning låter han aggregatet göra den maximala längden på fläckarna.

Färden gick nu vidare till en kraftledningsgata. Där mötte Lillemor Forsberg och bjöd alla på kaffe och kaka. Efter kaffestunden berättade Bertil att han hade valt ut platsen för att berätta om kontakt med Fortum och den entreprenör som röjt gatan vid ett flertal tillfällen. De 2 första gångerna lyssnade man inte på honom men vid 3:e tillfället fick han dem att göra som han ville. Det han ville ha gjort var en viltanpassad röjning. Kraftledningen tar 7 ha av hans skogsmark och han har nu fått allt röjt så att viltet har maten kvar.

Erfarenheten härifrån blev att så borde självfallet ske i alla ledningsgator.

Vi fortsatte och tittade på ett nygallrat område som har vuxit upp under stort älgbetestryck på 1980-talet och har skötts på samma vis som de områden vi tittat på tidigare. Vi kunde konstatera att kvaliteten på återstående träd var bra och beståndet väl slutet.

Det var nu dags för lunch och Bertil tog oss till en skogskoja som hans far byggt. Där bjöds vi på soppa och ostsmörgås. Mycket gott! Efter maten fick vi en kopp kaffe. Bengt tackade på allas vägnar, Bertil och Lillemor, både för en intressant dag och för förtäringen. Deltagarna i skogsdagen instämde med en varm applåd.

Anna i Lycka